

“
*Van de uitdrukking
'ON-NEDERLANDS GOED'
krijg ik plaatsvervangende
schaamte*
”

16 vrouw.nl

LESJE IN *zelfvertrouwen*

Eén ding hebben Amerikaanse vrouwen op ons voor: hun zelfverzekerdheid. Drie dames die al jaren in ons land wonen, en duidelijke verschillen zien tussen de twee culturen, geven ons een lesje in zelfvertrouwen.

tekst **TANJA SPAANDER** fotografie **DARIO & MISJA** styling **JACQUELINE VAN DE REE**
 visagie **ASTRID TIMMER** met dank aan **GATEWAY DINER, ALMERE**

BUFFI Duberman (48)

is Engelse coach van artiesten, staat voor de klas, schrijft boeken en geeft workshops. Ze kwam hier in 1991, is getrouwd met Peter (51) en heeft twee kinderen (16 en 11).

“In Amerika krijg je zelfvertrouwen met de paplepel ingegoten. Jezelf presenteren is onderdeel van het onderwijssysteem: verhaaltjes vertellen, je mening geven, spreken in het openbaar. Zo krijg je van jongs af aan veel positieve feedback. In Nederland maken jullie veel dingen klein. Dat zit al in de taal: in september was het nog Prinsjesdag. Pardon? Waarom niet Prinséndag, het is toch een serieuze aangelegenheid? Hier ben je een meisjé en schrijf je een liedjé. Dat is dus al verweven in de woordenschat, maar het gaat verder. Als iemand iets goed doet, hoor je mensen meteen zeggen: ‘Nou, nou...’ Met zo’n kritische noot, in plaats van het succes te vieren. En als ik iemand een compliment maak over haar jurk, reageert ze met: ‘Ach, was in de uitverkoop’. Of: ‘Hij is al oud.’ Daarmee haal je niet alleen jezelf naar beneden, maar mij ook. Want eigenlijk zeg je dat mijn mening geen waarde heeft. Dat zou ik als belediging kunnen opvatten. En dan die Nederlandse spreekwoorden en gezegden! Ik krijg plaatsvervangende schaamte als ik hoor: ‘Het is on-Nederlands goed.’ In Amerika zul je nóóit horen dat iets te goed is om daar

vandaan te komen. *Are you kidding?* Juist het tegenovergestelde: als het goed is, móet het wel Amerikaans zijn. Jullie instelling van ‘steek vooral je kop niet boven het maaiveld uit’ en ‘doe maar normaal’ kennen we in de VS helemaal niet. ‘Als je als dubbeltje bent geboren, zul je nooit een kwartje worden?’ Ik kom uit een land waar een kwartje niet eens genoeg is, laat staan een dubbeltje. Je dient minstens een *shiny new dollar* te zijn! De concurrentie is enorm, dus je móet juist gek doen en opvallen. Ik hou van Nederland, heb er veel kansen gekregen en zelf twee kleine Nederlandse mensen gebaard, maar dat overdreven bescheiden frustreert me nog steeds. Wel relativeren jullie veel meer en zijn jullie vrijgevinger als het gaat om goede doelen. Misschien heb ik makkelijk praten als het gaat om risico’s nemen en durven op te vallen. Ik verkoop vooral mezelf; als ik iets controversieels aan de man moest brengen, zou dat ook een andere energie geven. Maar door mijn kop wél boven dat maaiveld uit te steken, krijg ik meer contacten en dus opdrachten. Toch zie ik mezelf niet per se als uitblikker, meer als normaal. In Buffiland is iedereen expressief – de rest van de wereld is gewoon *boring*, haha!”

STEMT OP: Hillary Clinton.

WANT: “Ik heb hersenen! En slapeloze nachten, want als Trump president wordt, komt mijn ergste nachtmerrie uit.”

“
*Mijn nichtje van
acht heeft het nu al
over* **GIRL POWER**
”

18 vrouwen!

REPORTAGE

“
*Jullie hebben
dan weer meer
zelfvertrouwen*
OVER JE LIJF
”

vrouw.nl 19

STEPHANIE Ward (50)

ondersteunt met haar bureau bedrijven op het gebied van business en marketing. Ze woont samen met Johan (49), voor wie ze in 1999 naar Nederland kwam.

In Nederland word afgeraden je kop boven het maaiveld uit te steken. In de VS is het juist wel oké om dat te doen, je wordt aangespoord om anders te zijn en op te vallen in de massa. Mijn Amerikaanse nichtje van 8 uit Ohio heeft het nu al over *girlpower*! Ik vind dat er nogal wat wordt verwacht van Nederlandse vrouwen. Ze moeten er goed uitzien, een baan hebben én voor de kinderen zorgen. Soms onrealistisch. Dat kinderen hier tussen de middag naar huis komen, heb ik nooit begrepen. Dat kennen we niet in de VS; daar kregen kinderen altijd al lunch op school en konden moeders werken. Dat doet zo'n beetje iedereen trouwens vijf dagen per week. Niet per se beter: de optie om parttime te werken vind ik echt fantastisch. Iedereen moet kunnen kiezen wat het beste is voor hen.

Wat jullie van Amerikaanse vrouwen kunnen leren, heeft veelal te maken met voor jezelf durven op te komen. Durf te vragen wat je wil, want als je dat niet doet, is het antwoord sowieso 'nee'. Wees zakelijk en bereid je ook zo voor. Als je om salarisverhoging vraagt, moet je eerst uitzoeken wat anderen verdienen. Zoek uit wat je marktwaarde is, des te makkelijker is het om voor jezelf te krijgen waar je recht op hebt. Je moet jezelf in de schijnwerpers zetten, want niemand anders gaat het voor je doen. Dat gaat tegen de Nederlandse cultuur in, maar het kan wel. Ik zie steeds meer vrouwen die durven op te vallen en, ook belangrijk, steeds meer samenwerkingsverbanden waarin vrouwen elkaar helpen om vooruit te komen, in plaats dat ze alleen maar jaloers zijn.

Wij Amerikanen kunnen ook veel van jullie leren, hoor. Dat nuchtere en praktische. En jullie zijn heel direct. Minder dramatisch, haha! Wij kunnen er zó ontzettend omheen draaien, daar word je doodmoe van. In de VS begint iemand die iets wil aandragen in een vergadering, heel voorzichtig: 'Zou het een idee kunnen zijn om...' Of: 'Ik dacht dat we misschien...' Terwijl iemand hier gewoon zegt: 'Ik vind dit en dit.' Punt. Lekker duidelijk!"

STEMT OP: Hillary Clinton.

WANT: "Donald Trump als president kan écht niet, dat zou een ramp zijn voor de hele wereld."

JESSIKA Lynch (40)

heeft een communicatiebureau, is oprichtster van het evenement TEDxAmsterdamED en coacht vrouwen na een burn-out. Ze is getrouwd met Drew (48) en heeft twee zoons (9 en 7).

Ik groeide op met het idee dat ik echt álles kon worden wat ik wilde. De president van Amerika, presentatrice van mijn eigen tv-programma, neurochirurg: *the sky was the limit*. Dat gevoel zit ingebakken in onze cultuur. Geen idee of ik écht president had kunnen worden, maar het voelde altijd als een optie, en dat gaf zelfvertrouwen.

Op mijn 19e kwam ik naar Amsterdam voor een stage. Daar kwam ik mijn, ook Amerikaanse, man tegen en we zijn hier gebleven. Eén van de eerste dingen die me opvielen bij Nederlandse vriendinnen: geen vragen durven stellen. Of het nu ging om een handtekening van de BN'er die aan het tafeltje naast ons zat of gewoon iets wat ze wilden lenen van een ander: het werd niet uitgesproken. Nederlanders zijn daar zo voorzichtig in. Terwijl je door iets uit te spreken juist dingen voor elkaar krijgt.

Wat ik vaak zie, is dat Nederlandse vrouwen terughoudend zijn in wat ze willen doen. Dat komt ook, denk ik, doordat je hier snel in een hokje wordt geplaatst. Bijvoorbeeld in het onderwijs: op de middelbare school kies je een profiel, daarna een studie en vervolgens een baan die daar precies op aansluit. Het is moeilijk om van die ingeslagen richting te veranderen. In de VS ga je studeren en daarna kun je nog alle kanten op; de latere doorgroei-mogelijkheden zijn ook veel breder.

Natuurlijk is heus niet alles in de VS beter dan hier. Zéker niet; ik ben niet voor niets hier gebleven! Waar 'jullie' veel sterker in zijn, is zelfvertrouwen als het gaat om je lichaam. In de VS ligt er een grote nadruk op het hebben van het perfecte lijf, wat onzekerheid in de hand werkt. Amerikanen zien elkaar niet zomaar naakt; ook moeders en dochters niet. Het heeft me jaren gekost om in de sportschool mijn kleren uit te trekken zonder dat ik door de grond ging. Inmiddels ga ik zelfs naar de sauna. Al moet ik altijd nog wel even die drempel over..."

STEMT OP: Hillary Clinton.

WANT: "Ik heb altijd op de Democraten gestemd, maar nu is er écht geen andere optie."